ABONAȚII PE 1 AN AI „UNIVERSULUI"

DIN BUCUREȘTI

mai jos notați, se vor prezenta Societății „FRANCO-ROMANE" Secțiunea „Universul", București, Calea Griviței 23, unde vor primi

GRATUIT

O POLIȚA NOUA DE ASIGURARE — de 20.000 lei — 40.000 lei — 60.000 lei — sau 200.000 lei — după dorință, cu drept de participare la tragerile de amortizare și premii în bani și lozuri ale Loteriei Statului DIN 15 MAIU 1941.

Polițele menținute în vigoare dau drept la restituirea abonamentului la ziarul „Universul", la lozuri și diversele cadouri în obiecte publicate în numerile noastre anterioare.

Ca taxă de emisiune se va percepe numai 20 lei de fiecare 20.000 lei capital asigurat:

Dr. Victoria Corciovei, Dimitrie A. Rădulescu, H. Alexandrescu, Col. Pârvu Boerescu, V-le Șerban, Otto Kann, T. Toncescu, N. Chiriacescu, I. Iacobescu, Horia Roman, Al. Avram, D-tru C. Băloiu, Manole R. Vanghelie, Av. Alex. Tomescu, Pr. Tr. Vintilescu, Prof. Eliza Ghețu, Dr. Budu Constanța, Elena Cionga, Maria Ionescu, Gh. Fundănescu, Zaharia Totea, D-tru Drăgulănescu, I. D. Ungureanu, D-tru S. Tudor, C-dor Herter, Eliza Minovici, Ioan Gavrilescu, Radu Marinescu, Ștefan Brascu, Al. Jurgea Negrilești, Ion Giurgiuveanu, D. Ghițescu, Alex. Dragomir, Lt. Col. Petrovan.

TOȚI ACEȘTI ABONAȚI VOR PRIMI CADOU LA ACHITAREA RATEI PE IUNIE UN SFERT DE LOZ AL LOTERIEI A 25-a JUBILIARA A STATULUI.

MINISTERUL MUNCII, SANATAȚII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE

Casa de Credit, Economie și Ajutor a personalului sanitar și de ocrotire din România

Publicațiune

Casa de Credit a Ministerului Sănătății, cu sediul în Calea Griviței No. 64 dorind a procura lemne membrilor săi, furnizorii marilor depozite de lemne vor prezenta până Sâmbătă 17 Maiu crt. orele 13, oferte scrise închise pentru 250 vagoane cuprinzând esență cer, cer cojit, fag și șleau, indicându-se prețul per mia de kgr. de fiecare esență, calitatea și condițiunile de livrare, adică tăiate și transportate la domiciliul membrilor în raza Municipiului București. 20

PUBLICAȚIE

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 26 Mai a. c. ora 10 a. m. se va ține la Administrația Comercială M. A. T., Calea Victoriei Nr. 114, o tratare prin bună învoială cu supraofertare verbală, pentru procurarea a:

2000 kgr. ulei anethol
1000 „ „ menthă
500 „ „ chimion

Uleiurile, în cauză, se pot oferi total sau parțial, în conformitate cu caetele de sarcini respective, ce se pot vedea la sediul Ad-ției, Serviciul Economatului, în fiecare zi între orele 12—13½.

La tratare se va depune oferte închise însoțite de garanția de 5% din valoarea furniturei.

7217

PRIMARIA COMUNEI ȚINTEA

Județul Prahova

Nr. 2573/1941

Publicațiune

Primăria comunei Țintea, județul Prahova, aduce la cunoștința publică, că cu începere dela data de 1.VI a. c., are de vânzare în bataluri o cantitate de circa 7 vagoane lunar de țițeiu, colectate de pe pârâul Dâmbul, care se va vinde la licitație publică, prin oferte închise, adresate acestei primării, licitația având loc la sediul primăriei Țintea, Prahova, în ziua de 31.V a. c., orele 11 a. m. Licitația va începe dela prețul de lei 9.000 vagonul loco bataluri.

Țintea, la 10 Mai 1941.

Primar, Indescifrabil

Notar, V. Munteanu

7219

SERVICIUL PUBLICITĂȚII
Ad. Jurnal No. 1600/1941

CASSA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI

DIRECȚIUNEA TEHNICĂ

Serviciul Construcțiilor și Instalațiilor

Publicație de licitație

Se aduce la cunoștința interesaților că în ziua de 5 Iunie 1941 ora 11 a. m., se va ține în localul Direcțiunii Generale C. A. M. Serviciul Constr. și Instal. din str. Calea Victoriei Nr. 152 o licitație publică cu termen de urgență și cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construirea unei locuințe la Depozitul de Fermentare C. A. M. Ghimpați.

Valoarea lucrărilor după deviz este de 1.900.000 lei.

Garanția de liictație se fixează la 95.000 lei în numerar sau efecte garantate de Stat, consemnate la Cassa de Depuneri.

Dosarul cu toate piesele și condițiunile speciale ale lucrării se poate consulta în orice zi de lucru între orele 11—13½ la Serviciul Construcțiilor și Instalațiilor C. A. M. 7207

ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ AUTONOMĂ A

Fabricei Material Protecție a Armatei

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 31 Mai 1941, orele 10 a. m., se va ține la Fabrica Material Protecție a Armatei, Str. Câmpul Moșilor Nr. 19, licitație publică pentru aprovizionarea cu:

200 vagoane lemne foc, esență tare.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din L. C. P. și regulamentul O. C. L.

Concurenții vor depune în plic separat, odată cu oferta și o garanție de 5 la sută din valoarea furniturii oferite în Recipisa Casei de Depuneri.

Predarea urmează a se face franco linia garaj a Fabricei Material Protecție a Armatei, prin gara de Est. In mod excepțional predarea se poate face și în stația de încărcare.

Caetul de sarcini se poate vedea la Fabrica Material Protecție, în orice zi de lucru dela orele 12—1½ a. m.

No. 2435 din 13 Mai 1941. 7213

Arestarea unui agent fiscal din Brăila

Brăila, 12 Mai

Am arătat la vreme, că parchetul local a fost sesizat cum că la percepția I-a fiscală s'au comis grave nereguli bănești.

Procedându-se la facerea cercetărilor s'a stabilit că agentul de urmărire I. Hânțescu, din str. Plevnei, după ce a încasat dela contribuabili diferite sume în contul impozitelor, a falșificat chitanțierele, trecând la cotor o sumă mai mică, iar diferența și-a însușit-o.

Față de gravitatea faptului, parchetul a dispus arestarea și depunerea incorectului slujbaș în penitenciar.

După câtva timp, magistratul instructor a semnat ordonanța definitivă prin care a dispus punerea în libertate a lui Hânțescu.

După aceia, cercetările au continuat la cabinetul de instrucție și d. jude președinte Traian Ionescu, stabilind în sarcina numitului noui nereguli, a lansat contra lui alt mandat de arestare.

Deasemeni, s'a mai constatat că, în timp ce funcționa la percepția I-a fiscală, Hânțescu a vândut o trăsură ridicată dela un contribuabil care nu achitase dările la vreme, iar contravaloarea și-a însușit-o.

Mandatul de arestare a venit spre judecare înaintea tribunalului, secția I-a care l-a confirmat pe o primă peioradă de 30 zile.

Parastas pentru Octavian Goga la Curtea de Argeș

11 Mai

Prietenii și admiratorii lui Octavian Goga au ținut să-și amintească de marele poet al destinului românesc și deschizător de drumuri pentru România în Europa Nouă, printr'un parastas la biserica Sf. Gheorghe din localitate.

P. S. Episcop Dionisie a amintit de felul în care l-a cunoscut pe O. Goga la Chișinău (Mânăstirea Suruceni) în 1917, iar d-nii profesor Vasiluță și avocat Constantinescu au vorbit despre activitatea poetului.

Au asistat d. lt. colonel D. Florescu, și d-nii: prof. M. Ilovici, av. Gh. N. Gheorghiu, av. P. Constantinescu, dr. Frățilescu, av. Ștefănescu, prof. N. Duțianu și numeroși locuitori.

Memento

CALENDAR

JOI 15 MAI

Ortod.: Pahomie și Ahil
Catol.: Isidor
Protest.: Sofia

Iși dă obștescul sfârșit savantul cu renume mondial prof. dr. G. Marinescu (1938).

*

Răs. soarelui 4,50; Ap. soarelui 19,34.

FAPTE ȘI GANDURI DIN ALTE VREMI

15 Mai

1797. Domnitorul Alexandru Ipsilante dă pitac pentru ca să se inspecteze spițeriile din București

Deși domnitorul Alexandru Ion Ipsilante întocmise în 1796 Pravilniceasca Condică a Munteniei, chestiunile de ordin sanitar le rezolva tot prin porunci domnești.

Ivindu-se în aceste timpuri multe plângeri că doctoriile sunt prea scumpe, vechi și fără lucrare, domnitorul orânduește câtiva doctori mai pricepuți care împreună cu Vornicul Obștirilor „să inspecteze spițăriile, să înlăture doftoriile vechi și proaste și să aplice tariful".

In acest scop aprobă domnitorul la 15 Mai 1797 prin care orânduește pentru spițerii următoarele:

„Toți spițerii vor urma după farmacopea austriacă din leat 1780; toate doftoriile vor fi bune, curate, proaspete, cele stricate se vor lepăda și în fiecare an pela sfârșitul lui Octombrie se va face cercetarea spițeriilor; vasele vor fi de sticlă, farfurie, pământ sau lemn și pe fiecare vas va fi scris ce conține; doctorii grele, otrăvitoare nu se vor vinde fără rețetă; abaterile se vor pedepsi cu gloabă până la 24 galbeni".

George Dincă

Nepotrivirile între programele publicate la această rubrică și emisiunile posturilor noastre de radio se datoresc faptului că schimbările ni se trimit după tipărirea ziarului.

RADIO

JOI, 15 MAI

RADIO—ROMANIA
1875 m. 160 kHz. 150 Kw.
RADIO — BUCUREȘTI
364,5 m. 823 kHz. 12 Kw.
Postul pe unde scurte
32,4 m. 9260 kHz. 2 Kw.

6—7,30: ORA DIMINEȚII: Concert de fanfară româno-german; Radio-Jurnal (I); Gimnastică de dimineață: Continuarea concertului de fanfară româno-german.

12: Muzică populară—Taraful Nelu Busuioc; Doina gorjanului; Inimă de putregai; Hora de mână ca la nuntă; Spune-mi dragă inimioară și Invârtita ca la Novaci; Isvoraș cu apă rece; Pleacă neică ca vaporul; Mândruța mea de demult; Ciobănașul, Hora cu strigături; Sârbe amestecate ca la Gorj.

12.45: Muzică de prânz-Orch. Vasile Julea: Romanțe și cântece naționale.

13: Radio-Jurnal (II).

13.15: Continuarea programului Orch. Vasile Julea: Cântece naționale; Rândunelele satului-vals de Josef Strauss; Ți-am scris o romanță-tango de Liliana Delescu; Te aștept lângă liliacul nostru-vals-romanță de Vilinow; La căsuța cu zorele slov de Ion Vasilescu; Sufletele, suflețele-cântec românesc de Liliana Delescu; O horă de Vasile Julea.

13.50: Serviciul de știri germane.

14: Radio-Jurnal (III).

14.20—15: Continuarea programului Orch. Vasile Julea-voce: Rodica Bujor: Arde lumina pe masă (voce: Rodica Bujor); Doine și jocuri din Ardeal; Din ochii cari au plâns vre'odată (voce Rodica Bujor); Uite dealul uite via (voce: Rodica Bujor); Leliță Ioană cântec popular; Nană, nană (voce: Rodica Bujor); Țigan pribeag-tango de Dendrino; Tot ce-i românesc nu p'ere-cântec popular de M. Constantinescu; Jocuri românești.

17.30: Radio-Jurnal (IV).

17.45: Muzică variată ușoară (dscuri).

18: ORA COPIILOR.

I. „In codru este o căsuță" piesă radiofonică într'un act de Atanasie Mitric, muzică de N. Oancea, jucată de Școala Primară Nr. 17 de sub direcția d-nei Eliza Alexandrescu, Conducerea muzicală d-na Florica Șerbănescu.

II. Jurnalul copiilor de Dr. Demetrescu.

19: Cronica artistică.

19.15: Muzică variată (discuri): Comoara-vals de Johan Strauss; Melodie de Leeson (voce: John Mc. Cormack): Dans slav Nr. 8 de Dvorak; Silfidele de Caussans.

RADIO ROMANIA

18.30: Cântece românești, d-na Evantia Costinescu (voce).

RADIO BUCUREȘTI

19.30: Jurnal pentru străinătate în limba turcă.

19.40: Jurnal pentru străinătate în limba greacă.

RADIO ROMANIA-RADIO BUCUREȘTI

19.50: Serviciul de știri germane.

20: Radio-Jurnal (V).

RADIO ROMANIA

20.15—20.30: Muzică românească-Alex. Bojenescu-voce și Quartetul vocal „Voe Bună": T. Bred'ceanu: Cine m'aude cântând (voce); Valeu, valeu, cântec românesc din Vâlcea (voce) Voe bună-marș; Ghici, ghicitoarea mea fox de Villnow; N. Oancea: Pe marginea Dunării-doină (voce); T. Brudin: Rămâi codrule-doină (voce); Te-am așteptat viața întreagă-slow de G. Villnov.

RADIO BUCUREȘTI

20.15: Muzică italiană-Constantin Piscureanu și Gh. Popescu (voce):

I. Const. Piscureanu (voce): Tosti a) Cântecul Barberinei; b) Serenada.

II. Gh. Popescu (voce): V. Belini: Cavatina din Somnambula; G. Verdi Cavatina din Ernani.

III. D-na Constanța Piscureanu (voce): Buzzi Peccia: Durerea dragostei; Puccini Arie din „Turandot".

V. Gh. Popescu (voce): G. Donizetti: Cavatina din „Lucreția Borgia".

RADIO ROMANIA-RADIO BUCUREȘTI

20.45: Dr. LEON PRODAN: Problema ocrotirei și asistenței.

21: Concert simfonic-Orchestra Radio, dirijată de Constantin Turcan: Berlioz: Simfonia fantastică.

22. Recital de pian-Dinu Lipatti: Fantezie pentru piano solo în 2 părți de Dinu Lipatti.

22.30: Radio-Jurnal (VI); Sport.

22.50: „La Calul bălan" în Tirol.

23.50: Junalul pentru străinătate în limbile: germană, italiană, franceză și engleză.

24—0.30: Muzică variată (discuri): Paso doble de Mateo și Vals spaniol de Pescador; Serenada măgarului și Giannina de Friml; Serenada de Metra; Canzonete-fox de Rizza și de Kramer: Bib și Bob de Demaret și Erau doi copii de rege, de Ailbout; O viață are omul de Villnow (voce: Gică Petrescu).

VINERI 16 MAI

RADIO ROMANIA
1875 m. 160 kHz. 150 Kw.
RADIO BUCUREȘTI
334 5 m. 823 kHz. 12 Kw.
Postul pe unde scurte
32,4 m. 9260 kHz. 2 Kw.

6—7.30: ORA DIMINEȚII: Muzică de dimineață (discuri); Radio-Jurnal (I); Gimnastică de dimineață; Continuarea muzicii de dimineață (discuri).

12: Muzică populară. Taraful bănățean Ion Ioviță: Doine și Jocuri din Timiș-Torontal: Aseară fusei la moară; Vine Iancu dela munte și Joc; Hai cluciu și Joc; Bate-i Doamne de gândaci și Joc; Pasăre nevinovată; Doina Zorilor din Caraș; Ardeleana ca'n Banat (solo clarinet: Ion Ioviță); Invârtite cu strigături.

12.45: Muzică de prânz — orch. Petrică Moțoi: Romanțe și arii naționale.

13: Radio-Jurnal (II).

13.15: Continuarea programului orch. Petrică Moțoi: Dunărea albastră-vals de Strauss; Un cântec vechiu de Borchart; Ghici ghicitoarea mea-polcă modernă de Villtin; Cântece naționale (solo țamnov; Te-am iubit-romanță de Martin; Cântece naționale (solo țambal: Mitică Ciuciu) și Invârtită, dansuri ardelenești.

13.50: Serviciul de știri germane.

14: Radio-Jurnal (III).

14.20—15: Continuarea programului orch. Petrică Moțoi (voce: Ștefan Savu): Bate vântul vârfurile, cântec bănățean (voce: Ștefan Savu); Foaie verde nucă seacă de N. Lungu (voce: Ștefan Savu); Voinicel cu caii buni-cântec oltenesc (voce: Ștefan Savu); Tărășelul și Ca la Breaza; De s'ar vinde dragostea-cântec bătrânesc (voce: Ștefan Savu); Maria neichii Marie, cântec ardelenesc (voce: Ștefan Savu); Tragi Radule din cimpoi, doină moldovenească (voce: Ștefan Savu); Cântece naționale.

17.30: Radio-Jurnal (IV).

17.45: Muzică variată ușoară (discuri).

18: ORA MILITARA ROMANO-GERMANA.

19: Muzică variată (discuri): Departe de visuri de Kahn (voci: Jeanette MacDonald și Nelson Eddy); Amintiri din Capri de Decce; Două melodii de Grey: (Lawrence Tibbett).

RADIO ROMANIA

19.30: Jocuri românești (discuri): Hațiegana și Selișteanca; Sârba Vădenilor și Brâul șincanilor; Ca la Breaza și Brâul și Sârba mare.

RADIO BUCUREȘTI

19.30: Cântece românești (Nicolae Șerbănescu, voce).

RADIO ROMANIA și RADIO BUCUREȘTI

19.50: Serviciul de știri germane.

20: Radio-Jurnal (V).

RADIO ROMANIA

20.15: Cântece de Brediceanu (D-ra Zina Săvescu, voce): Mult mă 'ntreabă inima; Bagă Doamne luna'n nor: Mulțumesc măicuță! mele: Pe sub flori mă legănai; La seceriș; Vai bădiță dragi ne-avem

RADIO BUCUREȘTI

20.15: Arturo Goffman, voce: Di Capua: Soarele meu; Pennino: De ce? Tirindelli: Spuneri-mi; Tosti: Cântec de adio; P. Kreuder: Rămâi cu bine Peter; Riesemann: Clopoțelul.

RADIO ROMANIA și RADIO BUCUREȘTI

20.40: Toma Vlădescu: Sufletul Patriei

20.55: Péléas și Mélisanda în muzica franceză: Péléas și Mélisande de Fauré (orch. filarm. din Berlin, dirij. de Albert Wolff); Péléas și Mélisande de Debussy (voci: Marthe Nespoulons și Nector Du frannd)

22: „Barbu Lăutaru" de Vasile Alecsandri, interpretată de Victor Screanu

22.30: Radio-Jurnal (VI); Sport

22.40: Terasa Oteteleșanu, cu program de café-concert.

23.30: Jurnalul pentru străinătate în limba germană, italiană, franceză și engleză.

24—0.30: Muzică variată ușoară (discuri): Tangouri de Caro și de Pereira; Melodie de Grever și Rumba de Léo (voce: Rosita Serrano); Serenada de Steiner și Visuri pe mare de Zander; Două melodii de Stolz (voce: Peter Anders); Dansul mascotelor de Ketelbey și Melodie de Brooker.

Imperativele românizării

(Urmare din pag. I-a)

a fost țelul pentru care luptă de decenii românismul întreg.

In primul rând trebue ca românii întreprinzători și pricepuți să-și dea seama de prilejul care ni se oferă și să pornească la muncă în domeniul comerțului. In al doilea rând, restrângerea creditelor e o greșală în momentele actuale; dimpotrivă, trebuie o politică de încurajare a tuturor celor cari prezintă garanții, dar nu au capitalul necesar înjghebării unei întreprinderi.

Afară de aceasta trebue să vedem afirmându-se o solidaritate românească: dela funcționarii cari alcătuesc formalitățile inevitabile — și cari trebue să dea concursul lor frățesc românilor — până la marii angrosiști români, cari știu că o consolidare a comerțului românesc de detaliu, înseamnă implicit și propășirea lor.

Să fim pătrunși de ideea că naționalizarea nu vine dela sine și mai ales, văzând unele schimbări făcute în viața comercială și industrială, să nu ne pomenim că n'am știut să prindem momentul și că problema a rămas aceeaș pentru românii de baștină.

In domeniul economic, în locul orbirei de până ieri, să venim cu lucruri pozitive, practice și temeinice, în care deciziile autorităților să se îmbine cu solidaritatea noastră a tuturor spre a împiedeca menținerea înstrăinării și evitarea camuflajului ce se practică pe o scară întinsă.

ROLUL ROMÂNIEI IN RĂSĂRIT

Urmare din pagina I-a

însă adevărul că, la interval de câteva decenii, România să-și reia rolul ei important în Răsăritul european și în deosebi misiunea ei pacificatoare.

Războiul actual, modul cum s'au desfășurat operațiile militare în Balcani, urmările imediate ale acestor operațiuni prin crearea de state noui și prin marile mutări de frontiere, creiază situațiuni, față de care România, are un cuvânt de spus și un rol important de îndeplinit.

Acest cuvânt și acest rol se îndreaptă în primul rând spre apărarea existenței grupurilor etnice românești, cărora urmează să li se creieze o soartă nouă.

In 1913, neuitatul și gloriosul rege Carol I spusese cu ocazia războaielor balcanice: „Glasul României va fi ascultat".

Atunci, acest glas a fost ascultat, cum s'a vădit prin tratatul dela București din acelaș an, tratat de care am pomenit mai sus.

Poporul român a avut, are și va avea de îndeplinit o misiune de înalt ordin, o misiune de cultură și civilizație în această parte a continentului nostru. Trebue să fie pus însă în situațiunea de a o putea îndeplini.

N. BATZARIA

DELA SINDICATUL ARTIȘTILOR DRAMATICI ȘI LIRICI

Sindicatul aduce la cunoștința d-nelor și d-lor membri că sunt datori ca în termenul dela 15 Mai la 1 Septembrie a. c. să se prezinte la secretariatul sindicatului, din str. Brezoianu 55 (tel. 4.52.74) în fiecare zi de lucru dela ora 10-13, pentru schimbarea carnetului de liberă profesie.

Totdeodată pentru dovedirea originei etnice și pentru a se putea înscrie la Casa de pensii a artiștilor particulari, trebue să prezinte următoarele acte: extract de naștere; certificat de botez; certificat de naționalitate; cert. de moralitate (dela pref. poliției); certificat de necondamnare (serviciul cazierului); certificate sau diplome de studii; buletinul de populație; dovadă de exercitarea profesiunei (adeverință eliberată de instituțiunea unde artistul este sau a fost angajat sau contracte de angajament, afișe, programe, etc., acte din care să se poată vedea clar activitatea ce a avut-o și o are în prezent artistul).

Institutul de studii muncitorești desbate teza generală „Naționalul și socialul"

La sediul său dela Academia comercială, institutul român de studii și educație muncitorească a inaugurat un nou ciclu de comunicări, cu teza generală „Naționalul și socialul".

D. prof. D. R. IOANIȚESCU, președintele Institutului, a arătat importanța deosebită ce o prezintă, pentru țara noastră, studierea științifică a realităților noastre sociale, respectiv a nevoilor claselor producătoare, meseriași, muncitori industriali, muncitori agricoli etc. Ciclul cu teza generală „Naționalul și socialul" își propune să desbată, cu o metodă obiectivă, problemele actuale din câmpul muncii și să găsească soluțiile cele mai potrivite, ca să întărească conștiința națională.

D. N. N. Matheescu, secretarul general al Institutului, a dat citire dărilor de seamă ale secretariatului, ale casieriei, și încheerea comisiei de cenzori, privind exercitiul expirat la 31 Martie 1941.

Adunarea generală a dat descărcare statutară și a ales noulle organe de conducere.

COMUNICAREA D-LUI Dr. RADU LUCA

D. dr. RADU LUCA deschide ciclul de comunicări asupra tezei „Naționalul și socialul" vorbind despre „Reprezentarea profesională".

D-sa începe prin a constata că cea mai importantă organizare a reprezentării profesionale se deslușește în mișcarea sindicală contimporană.

Dar astăzi sindicalismul se găsește într'o criză adâncă de adaptare, față de noulle realități economice și politice.

Sindicatele noastre au devenit șubrede fiindcă nu au avut o menire firească — acea economică, în special a cooperației — și fiindcă a devenit anexele unor mișcări politice.

Care sunt soluțiile în vederea reorganizării reprezentării profesionale.

In primul rând, toate egoismele de grup economic, profesional și politic trebuie aduse la acelaș numitor: trebuie creat primatul și conștiința socială prin care se poate afirma unitatea națională.

Pe un plan social, e necesar armonizarea, însănătoșirea întreprinderilor printr'o sinteză între capital și muncă.

Abia după această afirmare categorică a ordinei naționale și a dreptății sociale se poate păși la o rânduială profesională pe temeiuri corporative.

Dar corporatismul nu se poate închega firesc decât pe baza sindicatelor, patronale și salariate. Sindicatul este elementul de spontaneitate, de dinamism, de creațiune, în reprezentarea profesională.

Corporația este o formă derivată, de sinteză de încadrare a intereselor unilaterale — patronale și salariate — într'o funcțiune economică, aceia a unei ramuri de producțiuni.

Corporatismul trebuie să fie redus la adevăratele sale proporții: nu este un sistem de organizare politică; nu este o rețetă năzdrăvană pentru toate nevoile actuale; este numai o treaptă, un sistem de organizare a reprezentării profesionale numai pe plan social.

Reprezentarea profesională — sindicală și corporativă — trebuie pregătită în doză sistematică. Improvizările, formulele numai juridice și plăsmuirile doctrinare ar putea compromite principiul reprezentării profesionale de azi.

D. prof. D. R. Ioanițescu relevă documentarea și punctul de vedere original al conferențiarului propunând — orele fiind înaintate — ca discuția generală asupra acestei conferințe să se facă în ședința următoare din 19 Mai orele 6 d. a.

Viitoarea comunicare va fi a d-lui N. Porsenna, publicist, care va vorbi Luni 26 Mai c. despre: „Intrebuințarea timpului liber al muncitorilor"

SITUAȚIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

Urmare din pagina I-a

dela archipelagul Kurilelor, ce închide marea Ochoțk, la nord, până la insula Formosa, la sud, formând un baraj de siguranță.

Intre frontul maritim al Statelor-Unite din Pacific și cel al Japoniei din acelaș ocean, se întindea spațiul imens al oceanului presărat de numeroase archipelaguri și insule, majoritatea pustii, deci fără valoare economică și strategică — unele, aparținând Germaniei, iar altele rămase fără stăpân și considerate territorium nullius.

După sfârșitul războiului mondial Consiliul suprem aliat a procedat la distribuirea archipelagurilor și insulelor ce au fost în posesiunea Germaniei, ca și celor fără stăpân din oceanul Pacific, sub forma de mandate acordate Statelor-Unite și Japoniei, fără să fi prevăzut consecințele politice și strategice ce le va putea avea această operațiune într'un viitor apropiat.

El a atribuit Japoniei, la 6 Mai 1919, mandatul pentru toate posesiunile germane din oceanul Pacific situate la nordul Ecuatorului, — atribuire aprobată de Consiliul Societății Națiunilor la 17 Decembrie 1920.

Japonia a obținut astfel insulele Caroline (Tru, Ponape, Palo, Yap ș. a.); insulele Mariane și Marshal. Japonia mai dispune în Pacific de insulele Bonin și micul archipelag Marcus.

Dela 1920 Statele-Unite au luat și ele în posesiune în acelaș ocean, insulele Guam, Filipine și o parte din insulele Samoa (Tutuila și Manua), așa că frontul său maritim în Pacific s'a întins până aproape de frontul opus japonez.

Cu toate că Statele-Unite au recunoscut independența insulelor Filipine, cu dreptul de a le utiliza ca baze navale și aeriene, de fapt ele exercită aproape o dominație asupra lor. Ce s'a întâmplat dela 1920 încoace? Japonia a pus în valoare insulele ce i s'au atribuit din punctul de vedere economic și mai multe din ele le-a transformat în baze navale și aeriene. Așa că aceste insule au luat pentru Japonia aspectul unor poziții înaintate, sub forma de baraje și de baze; iar pentru Statele-Unite, aspectul unui front maritim ce amenință comunicațiile sale transpacifice spre Asia — China în primul rând.

In adevăr, luând în seamă dispozitivul geografic și strategic al insulelor japoneze, constatăm că ele formează două baraje importante: primul baraj, zis imperial, începe dela insulele Kurile, situate la sud de capul peninsulei Kamciatka, trece pe la est de Tokio, Iokohama și insulele Liu Kiu și apoi pe la sud și vest de insulele Formosa și Pescadores, prin strâmtoarea ce le separă de coasta Chinei. Acest imens baraj de la nord spre sud, între al 22-lea și al 50-lea grad lat., acoperă și protejează toată coasta Asiei extrem-orientale, cuprinzând în centrul său Japonia insulară.

Al doilea baraj este format din grupul insulelor Bonin, Mariane, Marshal și Caroline, care închide într'însul insula Guam și archipelagul Filipinelor ce sunt sub dominația Statelor-Unite.

Astfel, dispunând de cele două baraje ce încing Pacificul dela nord spre sud, Japonia, prin bazele ce le-a organizat pe ele, întinde săgeți amenințătoare în direcțiile insulelor și bazelor Statelor-Unite din Pacific și anume: la nord, din insulele Kurile spre insulele Aleutine, care se întind ca un șirag de mărgele la sudul mărei de Behring până la coasta peninsulei Alaska; la centru, din insulele Bonin și Mariane spre insulele Haway; iar spre sud în direcția insulelor Guam și Filipine.

In fața acestui dispozitiv strategic formidabil japonez, Statele Unite au organizat și ele un dispozitiv strategic destul de puternic. La nord, sunt bazele strategice din insulele Aleutine și în special aceea din grupul Cornwalis; în centrul Pacificului sunt bazele strategice din insulele Haway și Midway; la sud de acestea, în plină Polinezie, sunt bazele din insulele Samoa, situate la 4500 km. de Honolulu, capitala insulelor Haway; iar spre vest (vest pentru America), sunt bazele din insulele Guam și Filipine pe lângă care trece barajul japonez. In spațiul oceanului Pacific cuprins între insulele Aleutine și ecuator, se găsește importantul triunghiu strategic american: Aleutine—Haway—Midway; iar în sectorul occidental, dispozitivul strategic Filipine — Guam — Samoa, care se reazămă pe barajul australian și se articulează cu baza britanică principală dela Singapore.

In asemenea condiții Statele-Unite și Marea Britanie, în cazul unui război în Pacific, vor opune forțele lor coalizate împotriva celor japoneze, sprijinite pe bazele și barajele amintite.

Pe teatrele de operațiuni situația în cursul zilei de eri n'a suferit modificări.

In sectorul Tobruk din Libia italiană, atacurile date de forțele blindate britanice au fost respinse; iar în sectorul Sollum din zona frontierei Egiptului, comunicatul cartierului general al armatei germane spune că a fost o „activitate energică a trupelor de contact din ambele părți".

In Abisinia, forțele de nord și de la sud britanice continuă înaintarea spre Amba Alagi cu toate ploile puternice. Un atac dat de trupele italiene, în regiunea lacurilor dela sud, a fost respins.

In Irak nu s'a produs nici o schimbare a situației.

R. S.

TEATRUL LUI PIRANDELLO

Conferința d-lui prof. Giuseppe Petronio

La fundația „Carol I", a fost conferința d-lui Giuseppe Petronio, din misiunea culturală italiană în România, care a vorbit despre *„Teatrul lui Pirandello"*.

D. prof. Petronio începe afirmând că se va limita să vorbească numai de teatrul pirandellian, cu atât mai mult cu cât în teatru funcționează motivele și spiritele întregii opere a lui Pirandello. Mai afirmă că nu va discuta concepția vieții pe care scriitorul sicilian a exprimat-o în operele sale deoarece opera lui Pirandello trebue să fie citată și studiată ca poezie, și poeții nu se discută, ci numai se acceptă pentru a se întrebuința doar dacă ei au reușit să traducă în poezie care au fost concepțiile lor.

Oratorul tratează în felul acesta viziunea pe care Pirandello a avut-o despre viață, clarificând punctele fundamentale: inconștiența unei realități obiective, valabilă pentru toți, inconștiența personalității, incomunicabilitatea între oameni, așa zisul contrast între mască și figură, între viață și formă. Face apoi rapid istoria teatrului pirandellian arătând cum concepția paradoxală care îi stă la bază trebue în mod necesar să ia cu anii o fizionomie particulară, cu totul diversă de aceea a teatrului variat din 800: teatrul lui Pirandello, traducând în forme scenice ideologia scriitorului sicilian, trebuia în mod fatal să asume acele forme particulare care se pretau mai bine să redea tonul și sensul acelei ideologii și într'adevăr este posibil să se vadă cum cu timpul formelor închise ale primelor comedii urmează scheme mai libere, așa după cum personagiilor realiste le urmează personagii exponente ale lumii autorului; până a ajunge deadreptul la simbolismul ultimelor drame.

Pe urmă, d. prof. Petronio examinează personagiile lumii pirandelliene, notând felul în care Pirandello a reușit să creeze dealungul timpului un timp de dramă cu totul personală, o tragedie modernă în care oamenii comuni luați din viața burgheză, au fost învăluiți în poezie, înălțați de artă până a deveni măști și simboluri tragice, așa cum erau zeii sau eroii protagoniști ai tragediei antice. Și de aceea, conclude oratorul: opera pirandelliană nu numai că rămâne în masivitatea ei ca una din cele mai înalte manifestări ideologice și spirituale ale timpului nostru, dar atinge în unele părți, ca în „Enrico IV", în „Vestire gl'ignudi", în paginile fiecărei drame ale atâtor nuvele sau ale romanelor, clima tragediei și a poeziei.

Și, termină prof. Petronio, mai mult ar fi nedrept și imposibil să i se ceară.

ALT ASPECT AL REVISTEI „HOȚUL"

III

Expunerile precedente au dovedit — cu drept cuvânt — că „Hoțul", editat de tipografia „Universul", în anii 1877—1888, nu era numai o publicațiune serioasă, dar o adevărată oglindă a întregului scris românesc din secolul al XIX-lea, concentrând, în cele 8 pagini ale sale, toate curentele, toate posibilitățile, toate provinciile, toate vârstele, ba încă tot felul de preocupări. Furând tot plinul producției literare, fără să precizeze volumul sau revista, pe care le jefuia cu curaj, ea lega într'un mănunchiu toate florile unei inspirații variate și calde, în care sentimentalismul curat, romantic, ocupa prima linie. Era o inspirație ușoară, curată, comunicativă și odihnitoare, care dădea cetitorului prilejul unei adevărate desfătări sufletești, acea clipă de fericire, după care jinduia neliniștitul Faust. Erau produsele unei Muze sănătoase, din ochii căreia se resfrângeau razele sfioase ale celei mai depline seninătăți, căci avea ca punct de sprijin literatura poporului și scrisul francez contemporan. Făcea parte integrantă din acel arsenal de ridicare a colectivității, pe care l-a dirijat cu atâta energie marele Luigi Cazzavillan, tenacele garibaldian între 1877—1906, însă — trebue să recunoaștem — ocupa un loc cu totul deosebit și de „Romancierul popular ilustrat", pe care-l continua cu cele 8 pagini suplimentare, ce ofereau cetitorului câte un roman în ...te, nici cu „Pisica", „Veselia" ori „Universul amuzant" — deși avea câte o coloană de anecdote bine alese, nici cu „Universul literar" a cărui literatură era exclusiv nouă, nici cu „Ziarul călătoriilor și al întâmplărilor pe mare și pe uscat", cu toată acea rubrică („De toate"), care încălca paginile acelei foi săptămânale. „Hoțul" era o publicațiune nouă și complet originală. Ea unea — minunat — utilul cu plăcutul, frumosul cu amuzantul, distractivul cu atractivul, sădind în sufletele cetitorilor nu numai variație, dar mai ales acea sete de frumos, germele adevăratei ridicări pe aripile diafane ale artei și în plus mijloace științifice și practice de progres. Fapt principal este că redactorul sau redactorii „Hoțului" știau nu numai să fure, dar mai ales să aleagă, oprindu-se numai la ceea ce era frumos, util ori atrăgător — fără să fie greu, apăsător ori plictisitor. Erau condițiunile inerente pe care trebuiau să le îndeplinească periodicele cu caracter popular, pe vremea aceea, și tocmai Cazzavillan nu putea uita acest lucru esențial, el, care s'a prezentat — din capul locului — ca un susținător al mulțimii. Să nu se uite caracterul fundamental al acestei prețioase publicațiuni: ea răspândea printre cei mulți cea mai aleasă literatură, brodată, să nu se uite, cu destule încercări, uneori, atât de fericite.

E locul să amintesc, aici, o samă din această a III-a categorie de colaborări, de astădată se pare — nesigur, începători între cari o bună parte n'au putut străbate zidul despărțitor al uitării. Câțiva mai fericiți au înscris pagini glorioase, alții au călcat — din capul locului — cu stângul.

Să fie acesta cazul lui C. C. Bacalbașa care publică, în cuprinsul celor 71 de numere — adică 568 de pagini — numai următoarele: *Proză și sărăcie* (pag. 122) și *Intre leagăn și mormânt* (pag. 126). Și la fel cu: *E. Baican* în schița *Părintele Pafnute*; *G. I. Bogdan*, autorul unei traduceri din Petöffi: *Pe Dunăre*; a învățătorului *A. Brebeanu*, care publică, așa cum a auzit o în Mehedinți, *Povestea tutunului*; *Sevasta Chirica*, autoare a poezioarei *Regretul*, care dă pe față un adevarat suflet de femeie (pag. 320); cu locotenentul *A. Costiescu*, stângaciu, în *La femeie* (pag. 276); cu gălățenii *Grigoriu* (*De prin Basarabia*; *Dascălul Ghinărar*) și *Zoe Crețescu*, care comunică prețioase *Obiceiuri din Dobrogea*; *D. Dăscălescu*, poet din epoca unirii, cu „Zorile", *Mihail Demetrescu*, colaborator al „*Literatorul*"-ui, ale cărui nuvele, apărute sub nr. 12 al „B. p. toți" ne plăceau atât de mult pe când eram în liceu, cu *Nenea Sandu* (II pag. 148); *Ed. Dioghenide*, cu povestea „Maica Domnului la răstignirea lui Hristos", *P. Dragomirescu*, care își arată „Recunoștința" cu ocazia zilei d-lui doctor B. Constantinescu, directorul școalei normale a Societății", într'o formă destul de puerilă; *Th. Francu*, alt colaborator ardelean care, în „Palatul dela Fărcădău" povestește „un episod din analele aristocrației transilvane"; *G. D. Georgian* autor de versuri ușoare (*Ce n'aș da; D-nei M... R...*); *Th. I. Gesticone* povestește „Pățaniile Arhanghelului Mihail", adică „o istorie poporară culeasă din districtul Prahova"; *G. V. Gheorghian* publică idila „Soarele și florile"; *Gorsky* cu versuri pline de tinerețe: *Flori de ghiață*, *Dorul inimii*; *I(ulian) Grozescu* fost colaborator al „Familiei" și „Albinei" (Viena) cu „Răgușala Domnului" Și tot pueril e..., *Herăscu*, care, la pag. II, 142, publică o Dedicație, verei mele Maria Kițu (de sigur traducătoarea lui Dante); iată și un *G. N. Lahovary* cu versurile intitulate *Las* (pag. 133) un *Locineanu* cu „aducerile aminte" despre „*Ileana*"; un *Demetru N. Marnescu* cu un portret: *Cerșetorul*, un *D. Neculau* cu poezioara *Dragostea*; un *A. Negrișanu* cu *Suspin de toamnă*; *pr. Al. Popescu-Cernica*, cu o impresionantă baladă inspirată din popor „*Ielele*"; fostul colaborator al rev. „Convorbiri literare", „Revista literară și științifică" și „Literatorul" cu poezia *Orfelinul* (pag. 364); *D. R. Rosetti* cu schița „Baba"; *J. J. Roșca* (*Trecând pe lângă un cimitir*); *D. N. Safir* (*Riga di Palermo; Ghiuluara*); *I. Scorțescu* (*Răzbunare*); *Scarlat Scurtu* (*Fe o lună ca ziua*); *Mircea Stănescu* (*Valsul*); *D. A. Teodoru*, poetul socialist, mort ca secretar general la Instrucție (*Focul dragostei*); și câți alții. Sunt fără îndoială, câțiva din pașii pe nisip ai scrisului românesc, câteva steluțe cu lumina trecătoare pe firmamentul marilor talente.

Și deasupra lor aceste nume care se pare că i-au depășit *Pantazi Ghica* (*Nu mă uita Grăurel*, basm), autor apreciat pe atunci prin câteva piese, nuvele, colabora la „Revista contemporană" și „Literatorul", redactor al jurnalelor: *Păcală*, *Actualitatea*, *Cugetarea*; istoricul și scriitorul *G. Ionescu-Gion*, care face lui *P. Ispirescu* un înduioșetor și meritat necrolog (pag. 330); cântărețul sentimental socotit — pe atunci — mare poet *Carol Scrob*, cu bucăți caracteristice: *Furtuna*, *La femei*, *Nu pot muri*; *Dumitru Stăncescu*, conducătorul „B. p. toți", cunoscut mai ales prin basme și traduceri apare în această colecție cu povestea „Răsplata sfintei Sâmbete".

In totul: un adevărat mozaic de nume ce armonizează de minune toate posibilitățile unui scris, care, să nu se uite, nu se remarca nici prin vechime, nici printr'o năvală de talente. Meritul principal al „Hoțului" este tocmai destoinicia cu care știe să se miște între toate punctele cardinale ale acelui amalgam literar și să aleagă din toate numai lucrări *atrăgătoare*.

PAUL I. PAPADOPOL